

GERECHTSHOF TE LEEUWARDEN

BELASTINGKAMER

Nr. 550/83

UITSPRAAK

1 februari 1985

Uitspraak van het Gerechtshof te Leeuwarden, eerste meervoudige belastingkamer, op het beroep namens X te Z tegen de uitspraak van de Inspecteur der invoerrechten en accijnzen, gedaan op het bezwaarschrift van belanghebbende tegen de hem opgelegde naheffingsaanslag in de omzetbelasting over het tijdvak 1 januari 1981 tot en met 30 september 1982.

Ontstaan en loop van het geding.

De Inspecteur heeft aan belanghebbende op grond van de Wet op de omzetbelasting 1968 (hierna: de Wet) een naheffingsaanslag in de omzetbelasting opgelegd, gedagtekend 27 oktober 1982, aanslagnummer 1234567, over het tijdvak 1 januari 1981 tot en met 30 september 1982, tot een bedrag aan enkelvoudige belasting van f. 17.329,-- met een verhoging van dat bedrag van f. 4.332,--, of wel in totaal f. 21.661,--. Op het bezwaar van belanghebbende heeft de Inspecteur bij de bestreden uitspraak van 20 januari 1983 de aanslag gehandhaafd.

Belanghebbende is tegen deze uitspraak in beroep gekomen bij een beroepschrift, hetwelk op 16 maart 1983 is ingekomen en dat is aangevuld bij brief van 7 april 1983.

Nadat de Inspecteur zijn verzoogschrift (met bijlagen) had ingezonden, heeft het Hof bij brieven van 25 april 1984 aan beide partijen om inlichtingen verzocht, welke inlichtingen zijn verstrekt zijdens belanghebbende bij brief van 26 april 1984 en zijdens de Inspecteur bij brief van 28 mei 1984.

Beide partijen hebben vervolgens, naar daartoe in de gelegenheid te zijn gesteld, op de door hun tegenpartij verstrekte inlichtingen schriftelijk gereageerd bij brieven van 15 juni 1984 (Inspecteur) en van 25 juni 1984 (belanghebbende).

Hierna heeft de mondelinge behandeling plaatsgevonden ter zitting van 25 oktober 1984, gehouden te Leeuwarden, alwaar aanwezig was de Inspecteur, bijgestaan door een ambtenaar van de Rijksaccountantsdienst. Noch belanghebbende, noch zijn gemachtigde was op die zitting aanwezig, hoewel de gemachtigde daarvoor op de in de wet voorgeschreven wijze was opgeroepen.

Het Hof heeft op 25 oktober 1984 mondeling uitspraak gedaan. Het afschrift van

het proces-verbaal van die uitspraak is op 7 november 1984 aan partijen verzonden.

Namens belanghebbende is verzocht, bij brief ingekomen op 14 november 1984, om de mondelinge uitspraak te vervangen door een schriftelijke.

De inhoud van alle genoemde stukken moet als hier ingevoegd worden beschouwd.

De feiten.

Blijkens de gedingstukken en op grond van het verhandelde ter zitting staat als niet, dan wel onvoldoende, betwist tussen partijen vast:

1. Belanghebbende exploiteerde in het onderhavige tijdvak flipperkasten en speelautomaten en was als zodanig ondernemer in de zin van de Wet.

2. In het onderhavige tijdvak exploiteerde belanghebbende op fifty-fifty basis 17 flipperkasten en 40 speelautomaten; de helft van de exploitatie-ontvangsten uit deze toestellen kwam toe aan belanghebbende, de andere helft aan Y.

3. Belanghebbende heeft met betrekking tot de exploitatie-ontvangsten en -uitgaven geen aantekeningen gehouden, doch de aan hem toekomende opbrengsten door schatting bepaald en op basis van die schatting zijn aangiften voor de omzetbelasting gedaan.

4. De Inspecteur heeft zich bij het opleggen van de onderhavige naheffingsaanslag op het standpunt gesteld dat de gemiddelde opbrengst per flipperkast en speelautomaat hoger is geweest dan door belanghebbende aangenomen, waarbij hij zich heeft gebaseerd op opbrengstcijfers uit een onderzoek van de Rijksaccountantsdienst bij vergelijkbare exploitanten van apparaten als de onderhavige;

hiervan uitgaande heeft de Inspecteur de omzet berekend aan de hand van het vermoedelijk aantal flipperkasten en speelautomaten dat belanghebbende in het onderhavige tijdvak in exploitatie had, ermee rekening houdend dat de helft van de aldus berekende ontvangsten aan derden toekwam. Na bezwaar heeft de Inspecteur zich voor wat betreft de aantallen flipperkasten en speelautomaten geconformeerd aan de door belanghebbende genoemde aantallen, zoals onder 2 weergegeven en met handhaving van de andere uitgangspunten de ontvangsten en de daarover verschuldigde belasting in de bestreden uitspraak herrekend, waarna bleek dat de naheffingsaanslag nog te laag was vastgesteld.

Het geschil en de standpunten van partijen.

Belanghebbende stelt primair dat de door de Inspecteur geschatte opbrengsten van flipperkasten en speelautomaten met 35% verlaagd moeten worden en subsidiair dat de gemiddelde opbrengst van die apparaten is geweest f. 3.000,-- per jaar.

Op grond van de door hem overgelegde berekeningen concludeert belanghebbende primair en subsidiair tot vermindering van de naheffingsaanslag met f. 8.807,-- aan enkelvoudige belasting plus 25% verhoging of in totaal met f. 11.088,--.

De Inspecteur concludeert tot bevestiging van zijn uitspraak.

Partijen doen hun vorenomschreven standpunten en conclusies steunen op de gronden welke daartoe door hen zijn aangevoerd in de van hen afkomstige stukken. Ter zitting heeft de Inspecteur daaraan toegevoegd, dat hij bij zijn schattingen van de opbrengsten per automaat aan de voorzichtige kant is gebleven.

De beoordeling van het geschil.

Op grond van de onder 3 genoemde vaststaande feiten is het Hof van oordeel dat belanghebbende niet heeft voldaan aan de op hem krachtens artikel 34 van de Wet juncto artikel 31 van de Uitvoeringsbeschikking omzetbelasting 1968 rustende administratieve verplichtingen. De algehele afwezigheid van enige administratie van ontvangsten en uitgaven bij een omzet van geenszins geringe omvang, immers vele tienduizenden guldens per jaar, is naar 's Hofs oordeel een onvolkomenheid van zodanig gewicht, dat daaruit voortvloeit de sanctie omschreven in artikel 36 van de Wet juncto artikel 29, lid 1, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen; deze sanctie bestaat hieruit dat de rechter het beroep afwijst tenzij gebleken is dat en in hoeverre de uitspraak onjuist is. In dit bewijs is belanghebbende naar 's Hofs oordeel niet geslaagd. In geen enkel opzicht heeft belanghebbende aannemelijk gemaakt, laat staan doen blijken, dat de uitgangspunten die de Inspecteur aan zijn omzetberekeningen ten grondslag heeft gelegd, onjuist zijn geweest.

Meer in het bijzonder heeft belanghebbende niet overtuigend aangetoond, dat de Inspecteur - gelet op hetgeen deze in zijn verzoekschrift dienaangaande heeft aangevoerd - niet op de juiste wijze rekening heeft gehouden met de invloed van de regio waarin belanghebbende de apparaten heeft geplaatst en met de

toegankelijkheid van die apparaten voor het publiek.

Voormelde uitgangspunten voor wat betreft de opbrengsten per apparaat komen het Hof niet onredelijk voor en voor wat betreft het aantal apparaten zijn zij niet in geschil. De berekeningen van de Inspecteur zijn voor wat betreft de cijfermatige juistheid overigens niet door belanghebbende bestreden.

Het beroep is derhalve ongegrond.

De beslissing.

Het Hof bevestigt de uitspraak van de Inspecteur.

Gedaan op 1 februari 1985 door de heren Mr. Ubbink, Vice-President, Mr. Boon en De Vries, Raadsheren, in tegenwoordigheid van de Griffier Mr. Pruiksmā en ondertekend door voornoemde Vice-President en door voornoemde Griffier.

Pruiksmā

Ubbink

Op 14 feb. 1985 afschrift
aangetekend verzonden aan beide
partijen.
De Griffier van het Gerechtshof
te Leeuwarden.